

นิพนธ์ต้นฉบับ

การสำรวจผงน้ำตาลเกลือแร่และเครื่องดื่มเกลือแร่ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ไพบูลย์ โลห์สุนทร*

Lohsoonthorn P. Survey of oral rehydration salts and electrolyte beverages in Bangkok Metropolis. Chula Med J 1986 Jul; 30 (7) :621-629

A survey of oral rehydration salts and electrolyte beverages in Bangkok Metropolis was carried out at thirty drug stores in different area. Ninety-three percent of the 42 electrolyte beverages sold met the ministry of public health criteria for the electrolyte composition. The common indications for use were excessive sweating due to exercise and overwork (90.5%), diarrhoea (47.6%), and to restore energy (42.9%). Recommendations or precautions for use were incomplete. There were no license and date of production on sixty-two percent of the electrolyte beverages. During the last three years the productions of oral rehydration salts at Siriraj, Chulalongkorn and Ramathibodhi have been increasing.

* ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสั่งคม คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โรคอุจจาระร่วงยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยที่กำลังพัฒนา ในประเทศไทยโรคอุจจาระร่วงเพิ่มขึ้นทุกปี จากอัตราป่วย 83.6 ต่อแสนประชากรในปี พ.ศ. 2515 มาเป็น 513.2 ต่อแสนประชากรในปี พ.ศ. 2524 ผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงในปี พ.ศ. 2524 มีจำนวนทั้งหมด 243,706 ราย เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2523 ในอัตราป่วย 9.0 และในปี พ.ศ. 2525 เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2524 ถึงร้อยละ 34.5⁽¹⁾ จากรายงานผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงแยกตามกลุ่มอายุที่กองราชบัณฑิษฐได้รับและแสดงให้เห็นว่าโรคอุจจาระร่วงเป็นปัญหาสำคัญในเด็กเล็กที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี ลงมา โดยอัตราป่วยจะสูงกว่าในกลุ่มอายุอื่นมาก โรคอุจจาระร่วงในเด็กทารกและเด็กวัยก่อนเรียนมีอัตราตายสูงเนื่องจากภาวะขาดน้ำ และตายจากการขาดอาหาร และมีการติดเชื้อในภายหลัง

การค้นพบน้ำตาลกลูโคสที่ช่วยในการดูดซึมของโซเดียมและนำผ่านลำไส้ ทำให้มีการใช้สารละลายน้ำตาลเกลือแร่ทางปากในการรักษาผู้ป่วยโรคหัวใจในผู้ใหญ่ ทำให้ลดอัตราการให้น้ำเกลือทางหลอดเลือดลงได้ถึงร้อยละ 80⁽²⁾ การใช้สารละลายน้ำตาลเกลือแร่ในเด็กแรกเกิดก็ช่วยแก้ภาวะการขาดน้ำได้ดี ช่วยลดภาวะการเป็นกรดและการมีโซเดียมในเลือดสูง^(3,4) องค์การอนามัยโลกได้แนะนำสูตรผลน้ำตาลเกลือแร่ทางปาก ซึ่งได้ทดสอบแล้วว่ามีประสิทธิภาพในการลดอัตราตายของผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงในประเทศไทยที่กำลังพัฒนา⁽⁵⁾

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 เป็นต้นมา กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ได้ริมดำเนินโครงการควบคุมโรคอุจจาระร่วงในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์หลักที่จะลดอัตราตายจากโรคอุจจาระร่วงและลดภาวะทุพโภชนาการอันเนื่องมาจากโรคอุจจาระร่วงโดยเฉพาะในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี โดยเผยแพร่ความรู้และสนับสนุนให้มี

การใช้ผงน้ำตาลเกลือแร่ทางปากในการรักษาผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงที่มีอาการอย่างอ่อนและปานกลางทุกระดับโดยผ่านทางงานสาธารณสุขมูลฐาน ทำให้อัตราผู้ป่วยตายลดลงต่ำลง และลดอัตราการให้น้ำเกลือเข้าหลอดเลือดลงไปมาก

การผลิตผงน้ำตาลเกลือแร่ในประเทศไทยได้ผลิตกันมานาน มีบริษัทฯ รายงานເກສະກຣມ ทั้งของรัฐและเอกชนได้ผลิตออกสู่ห้องตลาดจำนวนมาก การสำรวจผงน้ำตาลเกลือแร่ และเครื่องดื่มเกลือแร่นี้มีจุดประสงค์เพื่อต้องการทราบแหล่งผลิต การกระจายในเขตกรุงเทพมหานคร สูตรการผลิตและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

วัสดุและวิธีการ

ในการวิจัยนี้ได้ทำการสำรวจผงน้ำตาลเกลือแร่ และเครื่องดื่มเกลือแร่ที่ผลิตจำหน่ายตามร้านขายยาต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในช่วงเดือน มกราคม ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2529 ทำการสำรวจผงน้ำตาลเกลือแร่สองวิธี คือ

1. ทำการซื้อตัวอย่างผงน้ำตาลเกลือแร่จากร้านขายยาในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 15 เขต ๆ ละ 2 ร้าน รวม 30 ร้าน

2. ออกแบบสำรวจการผลิตผงน้ำตาลเกลือแร่ทางปั๊มน้ำ โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงพยาบาลต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผงน้ำตาลเกลือแร่ (โออาร์เอส) เป็นชื่อที่มักใช้เรียกผลิตผลที่ขอน้ำยาตผลิตในลักษณะของยาประกอบด้วยกลูโคสหรือเด็กซ์โตอล โซเดียมคลอไรด์ โปเตสเซียมไบคาร์บอนเนตหรือซิเตรต เครื่องดื่มเกลือแร่ประกอบด้วยส่วนผสมคล้ายคลึงกันแต่ขออนุญาตผลิตในลักษณะของอาหาร

ผล

ในการสำรวจผู้นำตลาดเกลือแร่และเครื่องดื่มเกลือแร่ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 30 ร้านพบว่ามาจากแหล่งผลิตต่าง ๆ ถึง 42 แห่งและมีการกระจายตามร้านขายยาต่าง ๆ ตามตารางที่ 1 ประมาณร้อยละ 60 ของเครื่องดื่มเกลือแร่ มีวางขายในร้านขายยาเพียง 1 ถึง 3 ร้าน ร้อยละ 93 (39 ใน 42) มีเกลือแร่ตามเกณฑ์เครื่องดื่มเกลือแร่ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2525 โดยมีโซเดียม 40 มิลลิ-โมล โป๊เปตสเทียม 4 มิลลิ-โมล คลอไรด์ 31 มิลลิ-โมล และไบคาร์บอเนตหรือซีเตรส 13 มิลลิ-โมลต่อลิตร ปริมาณและชนิดของผู้นำตลาดที่ใช้ผสมในเครื่องดื่มเกลือแร่โดยมากใช้น้ำตาลเด็กโซรัสและกลูโคส สำหรับผู้นำตลาดซึ่งคงเหลืออยู่น้ำตาลทรายไม่นิยมนำมาผสมใส่ในเครื่องดื่มเกลือแร่ ปริมาณผู้นำตลาดที่นำมาผสมเครื่องดื่มเกลือแร่ มีปริมาณขนาดต่าง ๆ กัน (ตารางที่ 2) ร้อยละ 46 ใช้ปริมาณสุทธิของ

เครื่องดื่มเกลือแร่ 15 กรัม ปริมาณสุทธิที่สูงสุดคือ 30 กรัม ใช้สำหรับละลายในน้ำ 250 มิลลิลิตร ใน การแข่งบรรพคุณของเครื่องดื่มเกลือแร่ มักแจ้งเกี่ยวกับการสูญเสียเหงื่อจากการเล่นกีฬาหรือทำงานหนัก ร้อยละ 90.5 ห้องร่วงเพียงร้อยละ 47.6 เสิร์ฟร้าง พลังงาน ร้อยละ 42.9 ฟื้นไข้ร้อยละ 19 (ตารางที่ 3) ข้อแนะนำหรือคำเตือนในการใช้เครื่องดื่มเกลือแร่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4 คำเตือนเกี่ยวกับผู้ที่เป็นโรคไตหรือโรคหัวใจควรปรึกษาแพทย์ก่อนใช้ มีระบุไว้เพียงร้อยละ 4.8 (2/42) ไม่ควรละลายในน้ำ ผู้นำตลาดน้ำร้อนร้อยละ 52.4 (22/42) เท่ากันกับคำเตือนเกี่ยวกับไม่ควรดื่มน้ำเกิน 1000 มิลลิลิตร ในหนึ่งวัน นอกจากนี้ยังมีคำเตือนเกี่ยวกับการก้มไม่ควรดื่มอีกร้อยละ 38.1 เครื่องดื่มเกลือแร่ทั้งหมดไม่มีเลขอะเบียนอนุญาตให้ผลิตร้อยละ 71.4 ไม่มีวันที่ที่ผลิตร้อยละ 76.2 และไม่ปรากฏข้อความทั้งสองอย่างร้อยละ 61.9 (ตารางที่ 5)

Table 1 Number and percent of 42 oral rehydration salts or electrolyte beverages distributed in 30 drug stores in Bangkok Metropolis.

Number of drug stores	Number	Percent
1 – 3	25	59.5
4 – 6	3	7.1
7 – 9	2	4.8
10 – 12	6	14.2
13 – 15	1	2.4
16 – 18	2	4.8
19 – 21	2	4.8
22	1	2.4
Total	42*	100.0

*39 Electrolyte beverages have same formula as Na^+ 40 mmol/L K^+ 4 mmol/L Cl^- 31 mmol/L Citrate 13 mmol/L

Table 2 Thirty-nine electrolyte beverages divided according to type and amount of sugar added.

Sugar	Dextrose	Glucose	Total
15 gm	9 (64.3)	9 (36.0)	18 (46.1)
18 gm	2 (14.3)	2 (8.0)	4 (10.3)
20 gm	2 (14.3)	3 (12.0)	5 (12.8)
25 gm	1 (7.1)	8 (32.0)	9 (23.1)
Other	0 (0.0)	3 *(12.0)	3 (7.7)
Total	14 (100.0)	25 (100.0)	39 (100.0)

* Three total net weight of 16,27 and 40 gm.

Table 3 Number and percent of each indication which was appeared on 42 oral rehydration salts or electrolyte beverages.

Indications	Number	Percent
1. Diarrhoea	20	47.6
2. Vomiting	6	14.3
3. Excessive sweating	38	90.5
4. Restoration of energy	18	42.9
5. Convalescent period	8	19.0

Table 4 Number and percent of each precaution which was appeared on 42 oral rehydration salts or electrolyte beverages.

Precautions	Number	Percent
1. Persons with kidney or heart diseases should consult physicians before using.	2	4.8
2. Should not mix ORS or electrolyte powder with milk, fruit juices or hot water	22	52.4
3. Use ORS solution within 24 hours	2	4.8
4. Do not take more than 1000 ml daily	22	52.4
5. Infants should not drink	16	38.1

Table 5 Number and percent of 42 oral rehydration salts or electrolyte beverages which showed license and date of production

No statement of	Number	Percent
1. License of production	30	71.4
2. Date of production	32	76.2
3. Both	26	61.9

Table 6 Oral rehydration salt production (Kilogrammes/month) in Siriraj, Chulalonokorn and Ramathibaudhi Hospitals in 1985

Month	Siriraj	Chula	Rama
1. January	35.5	136	32.2
2. February	21.8	72	32.2
3. March	27.3	96	32.2
4. April	32.8	80	32.2
5. May	32.8	48	38.6
6. June	32.8	88	25.8
7. July	32.8	80	38.6
8. August	30.0	64	32.2
9. September	21.8	72	38.6
10. October	27.3	56	38.6
11. November	32.8	68	32.2
12. December	21.8	112	38.6
Total	349.5	972	412.0
Mean	29.1	81.0	34.3

การผลิตผงน้ำตาลเกลือแร่รายเดือนของโรงพยาบาลศิริราช จุฬาลงกรณ์ และรามาธิบดี ประจำปี พ.ศ. 2528 ได้แสดงไว้ในตารางที่ 6 การผลิตผงน้ำตาลเกลือแร่ของทั้งสามโรงพยาบาล ไม่มีสักชันนะสัมพันธ์กับฤดูกาล การผลิตผงน้ำตาลเกลือแร่ในโรงพยาบาลศิริราชสูงสุดในเดือนกรกฎาคม

35.5 กิโลกรัม เฉลี่ยเดือนละ 29.1 กิโลกรัม โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์สูงสุดในเดือนกรกฎาคม เช่นเดียวกัน 136 กิโลกรัม เฉลี่ยเดือนละ 81.0 กิโลกรัม สำหรับโรงพยาบาลรามาธิบดีค่าสูงสุดประจำอยู่ท้ายเดือนค่าเฉลี่ยเดือนละ 34.3 กิโลกรัม ในรูปที่ 1 แสดงปริมาณการผลิตผงน้ำตาลเกลือแร่รายปี

ระหว่างปี พ.ศ. 2526-2528 ของโรงพยาบาลสามแห่งดังกล่าว โรงพยาบาลศิริราชและจุฬาลงกรณ์ มีลักษณะการผลิตคล้ายคลึงกันโดยผลิตมากกว่าโรงพยาบาลรามาธิบดี ในปี พ.ศ. 2527 ผลิตได้ต่ำกว่าปี พ.ศ. 2526 ส่วนปี พ.ศ. 2528 กลับผลิตได้สูงขึ้น

โดยโรงพยาบาลศิริราช ผลิตได้ปีละ 350 กิโลกรัม โรงพยาบาลรามาธิบดีผลิตได้ปีละ 412 กิโลกรัม และโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ผลิตได้ปีละ 972 กิโลกรัม การผลิตผงน้ำเกลือแร่ว่องทั้งสามแห่งมีแนวโน้มสูงขึ้น

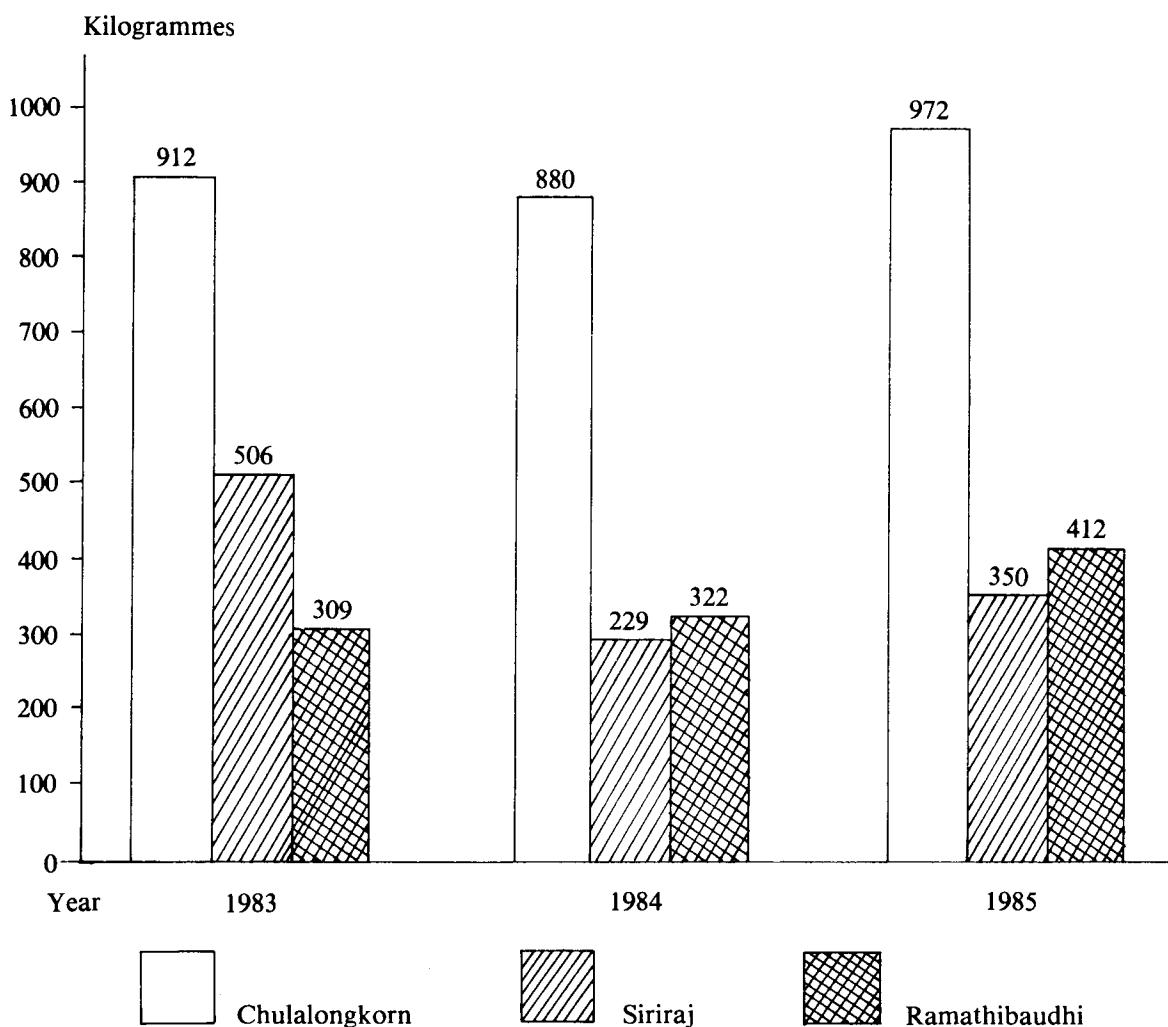

Figure 1 Oral rehydration salt production in three teaching hospitals in Bangkok Metropolis during 1983-1985.

วิจารณ์

ในปัจจุบันการผลิตผงน้ำตาลเกลือแร่หรือเครื่องดื่มเกลือแร่ในเขตกรุงเทพมหานคร นับว่ามีการผลิตออกจำหน่ายอย่างแพร่หลาย ชนิดผงบรรจุซองมีมากถึง 42 ชื่อ เครื่องดื่มเกลือแร่เหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นที่ผลิตเองร้อยละ 76 ทำให้เกิดผลเสียกับประชาชนผู้บริโภค เมื่อผงน้ำตาลเกลือแร่เหล่านี้สื่อมูลภาพและขับกันแข็ง อาจทำให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดีในการบริโภค การสูบตัวอย่างวิเคราะห์ปริมาณเกลือแร่ตรวจสอบเชื้อแบคทีเรียและเชื้อราที่อาจปะปนมาจะทำให้มั่นใจในคุณภาพของเครื่องดื่มเกลือแร่มากขึ้น ส่วนผู้สมชองผงน้ำตาลเกลือแร่ผลิตโดยองค์การเภสัชกรรม ผลิตตามมาตรฐานขององค์การอนามัยโลกบรรจุในซองสำหรับลายในน้ำ 750 มิลลิลิตรซึ่งเท่ากับขนาดหน้าป้ำกลมขนาดใหญ่เม็ดเดียว 90 มิลลิ-โมลต่อลิตร คลอไรด์ 80 มิลลิโมลต่อลิตร โป๊ಡส์-เชียม 20 มิลลิโมลต่อลิตร ในคาร์บอนเนต 30 มิลลิโมลต่อลิตร และกลูโคส 111 มิลลิโมลต่อลิตร ความเข้มข้นของโซเดียมในระดับนี้สามารถใช้กับทุกกลุ่มอายุและทุกระดับความรุนแรงของโรค มีรายงานภาวะโซเดียมในเลือดสูงโดยไม่มีอาการเพียงบางรายเท่านั้น⁽⁶⁾ การมีโป๊ଡส์-เชียมช่วยกระตุ้นการอยากอาหาร ส่วนในคาร์บอนเนตช่วยป้องกันภาวะการเป็นกรดนาน การใช้น้ำตาลกลูโคสและเตกซ์-โตรส มีผลดีกว่าการใช้น้ำตาลโซโลชาร์น้ำตาลทรายโดยดูดความชื้นน้อยกว่าและช่วยในการดูดซึมน้ำของเกลือแร่ได้ดีกว่า^(7,8) เครื่องดื่มเกลือแร่ที่สำรวจมา 42 ชื่อ มีน้ำตาลทรายผสมร่วมด้วยเพียง 1 ราย ทำให้มีรสหวานขึ้น เด็กชอบดื่ม รันดี วราริทย์⁽⁹⁾ ใช้สูตรโซเดียม 60 มิลลิโมลต่อลิตร คลอไรด์ 60 มิลลิโมลต่อลิตร และน้ำตาลทรายร้อยละ 5 พบว่ามีประสิทธิภาพดีเท่ากับสูตรขององค์การอนามัยโลก การใส่โปรตีน โดยเฉพาะไกลเซนลงไปช่วยเพิ่มการ

ดูดซึมน้ำตาลเกลือแร่และได้สารอาหารช่วยเหลือเด็กที่มีภาวะทุพโภชนาการ ผงน้ำตาลเกลือแร่ที่มีไกลเซนร่วมด้วยช่วยลดระยะเวลาของท้องร่วงและปริมาณของสารละลายน้ำตาลเกลือแร่ที่ใช้ดื่ม⁽¹⁰⁾

จุดประสงค์รวมแรกของการใช้ผงน้ำตาลเกลือแร่เพื่อป้องกันและรักษาภาวะการขาดน้ำในโรคอุจจาระร่วง เมื่อมีการใช้อ่างกหังขาวทำให้ลดอัตราการให้น้ำเกลือทางหลอดเลือดและลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ลงจำนวนมาก การผลิตผงน้ำตาลเกลือแร่และเครื่องดื่มเกลือแร่ในขณะนี้ส่วนใหญ่ของน้ำตาลเกลือแร่และเครื่องดื่มเกลือแร่ในลักษณะอาหารมุ่งใช้สำหรับน้ำกีฬาหรือผู้ที่ทำงานหนักที่มีการสูญเสียเหงื่อมาก ส่วนผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงที่เสียน้ำมาก บริษัทผู้ผลิตบางรายมีได้แจ้งไว้ การโฆษณาในสื่อมวลชนและการแจ้งสรรพคุณไว้ที่ช่องเครื่องดื่มเกลือแร่ อาจทำให้ประชาชนเกิดการเข้าใจผิด ดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่เป็นประจำ เป็นอันตรายกับผู้ป่วยโรคไต โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจและโรคเบาหวาน เมื่อมีการบริโภคกันอย่างแพร่หลายในลักษณะเครื่องดื่มที่ว่าไปอาจเป็นสาเหตุให้โรคความดันโลหิตสูงในชุมชนสูงขึ้น อาหารที่มีรสเค็มนับเป็นปัจจัยที่สำคัญอันหนึ่งในการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ทำให้เกิดbam ได้ และมีผลผลกระทบต่อการรักษา^(11,12) ผงน้ำตาลเกลือแร่หรือเครื่องดื่มเกลือแร่ควรจะได้มีคำเตือนข้อแจงอย่างละเอียด ผลการวิจัยพบว่าคำเตือนยังไม่สมบูรณ์ และมีจำนวนน้อย ควรมีมาตรการควบคุมมากขึ้น และให้ความรู้กับประชาชนทางสื่อสารมวลชนเกี่ยวกับผงน้ำตาลเกลือแร่หรือเครื่องดื่มเกลือแร่อีกครั้ง กว้างขวาง

สรุป

การสำรวจผงน้ำตาลเกลือแร่หรือเครื่องดื่มเกลือแร่ที่ผลิตจำหน่ายตามร้านขายยาในเขตกรุงเทพ

มหานคร 30 ร้าน พบร่วมจำนวนมากถึง 42 ชิ้น ร้อยละ 93 มีเกลือแร่ตามเกณฑ์เครื่องดื่ม เกลือแร่ของกระทรวงสาธารณสุข การแข็งสรรพคุณของเครื่องดื่มเกลือแร่มักเน้นเกี่ยวกับการสูญเสียเหงื่อจากการเล่นกีฬาหรือทำงานหนัก (ร้อยละ 90.5) เทียบกับท้องร่วงซึ่งมีเพียงร้อยละ 47.6 คำแนะนำ หรือคำเตือนมักมีไม่ครบ คำเตือนเกี่ยวกับผู้ที่เป็นโรคไตหรือโรคหัวใจควรปรึกษาแพทย์ก่อนใช้มีระบุไว้เพียงร้อยละ 4.8 ร้อยละ 62 ของเครื่องดื่มเกลือแร่ไม่ได้แสดงข้อความเกี่ยวกับวันที่ผลิต และเลขทะ-

เบียนอนุญาตให้ผลิต การผลิตผงน้ำตาลเกลือแร่ในโรงพยาบาลศิริราชจุฬาลงกรณ์ และรามาธิบดีมีแนวโน้มที่จะผลิตเพิ่มขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากทุนวิจัยรัชดา-ภิเชกสมโภช สาขาแพทยศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2526 ขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และฝ่ายเภสัชกรรมของโรงพยาบาลต่าง ๆ ที่ให้ความร่วมมือในงานวิจัยนี้

ข้ออิง

1. สาธารณสุข, กระทรวง. กองระบบวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข. สรุประยุกต์การเฝ้าระวังโรค 2526. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพท้องถิ่น, 2528.
2. Nalin DR, Cash RA, Islam R, Molla M, Phillips RA. Oral maintenance therapy for cholera in adults. Lancet 1968 Aug 17; 2(7564) : 370-372
3. Pizarro D, Posada G, Mata L, Nalin D, Mohs E. Oral rehydration of neonates with dehydrating diarrheas. Lancet 1979 Dec 8; 2(8154) : 1209-1212
4. Pizarro D, Posada G, Mata L. Treatment of 242 neonates with dehydrating diarrhea with an oral glucose-electrolyte solution. J Pediatr 1983 Jan; 102(1) : 153-157
5. World Health Organization. The WHO Diarrhoeal Diseases Control Programme. WHO Weekly Epidemiol Rec 1979; 54:121
6. Nalin DR, Hardland E, Ramlal A, Swaby D, McDonald J, Gangarose R, Levine M. Comparison of low and high sodium and potassium in oral rehydration solutions. J Pediatr 1980 Nov; 97(5) : 848-853
7. Nalin DR, Hardland E, Ramlal A. Comparison of sucrose with glucose in oral therapy of infant diarrhea. Lancet 1978 Aug 5; 2(8084) : 277-279
8. Black RE, Merson MH, Taylor PR, Volken RH, Sack DA. Glucose vs sucrose in oral rehydration solutions for infants and young children with rotavirus - associated diarrhea. Pediatrics 1981 Jan; 67(1): 79-83
9. วนิดี วราริทย์. การให้สารน้ำทางปากรักษาโรคท้องร่วง ในปัจจุบัน. แพทยสภาสาร 2522 กรกฎาคม; 8(7) : 435-443
10. Patra FC, Mahalanabis D, Jalan KN, Sen A Banerjee P. In search of a super solution : controlled trial of glycine - glucose oral rehydration solution in infantile diarrhea. Acta Paediatr Scand 1984 Jan; 73(1) : 18-21

11. Page LB. Epidemiologic evidence on the etiology of human hypertension and its prevention. Am Heart J 1976 Apr; 91(4) : 527-534
12. McGregor GA, Markandu ND, Best FE, Eider DM, Cam JM, Saguella GA, Squires M. Double - blind randomized crossover trial of moderate sodium restriction in essential hypertension. Lancet 1982 Feb 13; 1(8268) : 351-354

จุฬาลงกรณ์เวชสาร ได้รับต้นฉบับเมื่อวันที่ 31 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2529